

ЇХ ЗЕРНА ЗНАНЬ ГАРТОВАНІ ВОГНЕМ...

Ніна БАГНЮК

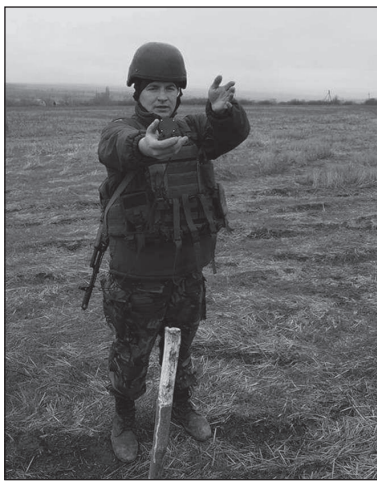
Під такою назвою у переддень Свята Покрови Пресвятої Богородиці студентський колектив КОГПА ім. Тараса Шевченка та педагогічного коледжу під керівництвом своїх наставників підготували фотовиставку, присвячену Дню захисника Вітчизни як невеликий фотозвіт з гарячих воєнних точок Сходу України, де несли свою службу представники нашого ЗВО: кандидат педагогічних наук, доцент Іван Білосевич, асистент кафедри теорії та методики трудового навчання і технологій Сергій Томашівський, асистент кафедри теорії і методики фізичного виховання Олександр Ястремський та працівник господарської частини академії Павло Чуловський, які поділилися світлинами зі свого неспокійного і небезпечного фронтового життя.

Ідею відкриття виставки запропонував проректор з виховної роботи академії Микола Сиротюк. Експозицію влаштували голова студентського профкому Андрій Заблоцький, культурний організатор Василь Скоропляс, а художнє оформлення здійснили студенти Ольга Майструк, Вікторія Заць і Марія Обух. В оформленні фотостенду використані поезії Дзвінки Торохтушко та Ліни Вересень.

А про те, що лишалося прихованим за фотокадрами, з нами скупі поділилися учасники воєнних подій.

Пів року рядовий Іван Білосевич воював у складі 10-ї гірськоштурмової бригади Сухопутних військ оперативного командування «Південь» ЗСУ (комбриг – Герой України Ва-

там були зовсім нелегкі: твердий ґрунт гористої місцевості важко піддавався копанню, проблеми з харчуванням і питною водою. Та з багатьма конкретними проблемами допомагали справлятися волонтери: засоби гігієни, робочий реманент, теплий одяг та інші. Поза робочою обстановкою (якщо це доречно так назвати) у ближчому колі, розповідали про домашнє життя. Дуже хотілося відчуття домашнього затишку. А тут приходилося звикати до смерті побратимів як до належного. Найстрашніше було уявити реакцію рідних, коли приїдеш на похорони. Перед демобілізацією була хвилююча дорога додому, радість двохрічного синочка. Потім – нелег-

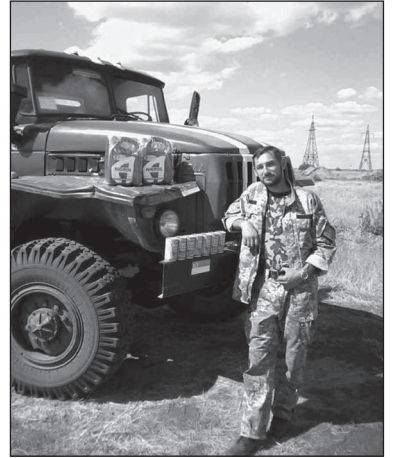
ка адаптація, один тиждень відпустки – і на роботу.

Павло Чуловський як рядовий артилерійського підрозділу розвідки 14-ї окремої механізованої бригади виконував свій військовий обов'язок півтора року побдишу шахт і териконів Донецької області. Разом із хорошим державним забезпеченням військові також мали гарну підтримку від волонтерів. Особливо раділи домашнім великоднім пасочкам, вареникам і щирим дитячим листівкам. Ще однією приємною подією стала зустріч Нового 2016 року: у відносній тиші, в кругу дружнього колективу самохідної артилерійської установки «Акація», беззаперечно відданого своїй роботі. Та, звичайно, найціннішим виявився подарунок від дружини, яка наародила бійцю маленьку донечку, а семирічному синочкови – сестричку.

Ще один учасник бойових дій на Сході України, головний сержант батареї, командир гармати Олександр Ястремський розповів про своє військове життя студентам 41-Мк групи (груповий керівник Олена Новик) під час виховної години, що також відбулась у рамках святкування Покрови Пресвятої Богородиці та Дня захисника Вітчизни. У ході зустрічі майбутні вчителі музичного мистецтва здійснили короткий екскурс в історію шанованого в Україні свята, душевно і схвильовано читали поезії українських авторів про рідну землю. Ольга Дець і Сергій Доротюк виконали тематичні пісні «Біля тополі», «Солдате» і «Білі лебеді», і тим самим зворушили у душі захисни-

ка рідної землі спогади, що вилились у тривожно-болісну розповідь про будні військової служби, нелегке життя під ворожими обстрілами. За активну участь в бойових діях в зоні АТО, особовому складу 55 окремої артилерійської бригади й особисто Олександрові Ястремському оголосили подяку; за високі показники в бойовій підготовці, зразкову військову дисципліну, високий професіоналізм, сумлінне виконання службових обов'язків та вірність Військовій присязі та конституційному обов'язку наставник нашого студентства отримав Грамоту командування військової частини, нагороджений відзнакою начальника Генерального штабу, головнокомандувача Збройних Сил України із врученням нагрудного знака «Учасник Антитерористичної операції» та відзнакою Президента України за участь в АТО.

Такі заходи сприяють вихованню у молодого покоління почуття інтересу до історичного минулого та со-

годення рідної землі, политої потом і кров'ю сотень поколінь працелюбних і героїчних предків, а також поваги, шани і вдячності до нинішніх героїв, які своїми грудьми перетнули дорогу ворогові на Сході України, щодня і щомиті забезпечують нам чисте небо над головою та спокійне мирне життя.

Разом із груповим керівником Оленою Новик до

організації та проведення свята-зустрічі активно долучилися Іванна Воробйова, Сергій Доротюк, Васирина Пашковська, Аліна Джурило, Ольга Нагребецька, Олена Сабадишина та Діана Верещинська.

силь Зубанич). Шночі приходилось бути в наряді поблизу селища Водяне Маріупольського району Донецької області під постійними гранатометними і снайперськими обстрілами і контролем безпілотників. Жили в окопах-бліндажах серед рівної місцевості, з поганим зв'язком із домом, між обгорілих дерев, що було зручним для ворожих обстрілів. Мабуть, найстрашнішим був день, коли просто на очах загинули четверо молодих медпрацівників. Часто відчувалася надійна підтримка волонтерської служби: продукти, подарунки від дітей, великодні пасочки, обереги. В останній день служби разом із земляком Павлом Комісаруком ходили по воду і продукти та потрапили під обстріл. Селище було зруйноване, кругом – лише мінні поля і сепаратисти – за 500 метрів... Але їм судилося лишитися живими і повернутися додому.

Сергій Томашівський 8 місяців проходив службу в 24 окремій механізованій бригаді, перебував на лінії фронту на околицях с. Кримське Лисичанського району Луганської області. Пліч-о-пліч знаходились військові від 25 до 50 років, різних професій: бармен, механік, лісник, приватний підприємець, вчитель. Всіх їх об'єднував патріотизм як рушійна сила, проте йшли воювати з різних причин. Умови

